યા અલી મદદ.

ગુલદસ્તએ. ગંમ.

જેમાં

મરસીયા, સલામ, રૂબાઈ, શોઝ.

હીના સતાની ઝબાન ગુજરાતી અકશર.

આંક ૧ લો.

મુંબઈ.

પરગટ કરનાર મુલ્લા નુરદીન જીવાખાન.

૧૨૯૬ હીજરી—૧૮૭૯ ઇશવી—૧૯૩૫ વીકરમાતજીત.

આપએખવીઆર છાપાખાનામાં બ૦ ન૦

આપએખતીઆરે છાપીછે.

હદીયો ચાર આના.

મુકામ મુલ્લા નુરદીન બીન જીવાખાનની દુકાનેથી મળશે.

આંક બીજો થોડા દીવશમો છપાઈ બાહેર પડશે હદીયો ચાર આના.

બીસમીલ્લાહ હીર રેહમાં નીર રહીમ.

યા મવલા મદદ.

મરશીઓ ૧.

જબ મેહફલે યજીદ મે દાખીલ હરમ હુએ,
ગશ આયા હરકદમ પે યેહ જુલમો સીતમ હુએ
જંએનબ પુકારી હાદીસે અસેસી કમ હુએ
સર કટ ગયા હુસેનકા સર નંગે હમ હુએ
કીઉં આસમાન ગીર નહી પહતા દુહાઇ હુએ
જેહરાં કી બેટી સામને હાકીમ કે આઇ હુએ—૧

મઓજુદ અનજુમનમેં સગીરો કબીર જો
હા કીમકે ગીરદ કુરસીયો પર સબ અમીર જો
ખાસાને જુલ જલાલ જલીલો હકીર જો
મુશકીલ કુશાકે ખુરદોકીલાં સબ અસીર જો
કેહદે કોઇ અલીસે યેહ દારસલામમેં
જએનબકા દાખેલા હુવા દરબારે આમ મેં—૨

અએ લોગો કરબલાસે મેરે ભાઇકો બુલાઓ
અએ લોગો મેરે ગેસુઓ વાલે જવાંકો લાઓ
અએ લોગો મેરા હાદીસા અબાસ કો સુનાઓ
અએ લોગો યાદગારે હુસેન સે કહો કે આઓ
કાસીમસે હાએ કુછ ન કુમક ઇસ ઘડી હુઇ
યેહ બાત બોલે કીસકી દુલહન હુએ ખડી હુઇ—૩

હોકર અસીર દુખતરે હાતમ જોઆઈથી
નાનાને મેરે ખુદ ઊસે ચાદર ઊડાઈથી
પોશાક આમાને નઈ ઊસકો પેહેનાઈ થી
સબકો ચેહ પાસથા કે સખીકી ચેહજાઈ થી
ઊમતકો હાએ પાસે રસુલે ખુદા નહી
જએનબ બરેહને સર હએ ઓર ઊનકો હયા નહી—૪

બાબાકો મેરે પુછોતો કેસા સખી હએ વોહ
મુશકીલ કુશાહએ કુલકા ખુદાકા વલી હએ વોહ
નાનાકો મેરે દેખોતો સબકા નબી હએ વોહ
ભાઈકે સદકે ફખરે નબીયો અલી હએ વોહ
મેરી ખબર અસીરીમે રખતા કોઈ નહી
કપડા ભી મોહ છુપાને કો દેતા કોઈ નહી—૫

જએનબ ચેહ નાલે કરતીથી આંશુ બહા બહા
ઇતનેમે આહ ર્હો ગયા હાકીમકા સામના
બોલા પછીદ હસકે કે અએ ગમકી મુબતલા
શીમર ઊમરસે પુછલે મેરી નહી ખતા
મેરા કહા ન માના શકે મશાર કેને
કેયા અપની જાન મુફતમે બોઇ હુસેનને—૬

ગર જાનતે ખલીફા મુઝે સઇયદે ઊમુમ
અકબરકે દીલપે ચલતે નસીર નેજએ સીતમ
બએઅતકો હાથ દેતા જો વોહ દીબલએ ઊમુમ
બાજુ ન હોતે બાજુ એ શાપીરકે કલામ
કીસકીસ કે ઘર હુસેનને બરબાદ કર કીએ
બએ અતસે હાથ ઊઠાયા બોહતરકે સરદીએ—૭

શુન શુનકે ધીઆનસે યેહ બયાંને અમીરે શામ
બીનતે બતુલ બોલીકે બસ બસ જબાંકો થામ
નાદમહો અપનેજીમે યેહ કરતાહુએ કેઆકલામ
સાબીરકો નબીયો ખુદાને કીયા ઈમામ
ખુરશેદે દીનો શરઅ હુંએ વોહ મરાર કેનમેં
વલાહ નવ ઈમામ હુંએં નસલે હુસેન મેં—૮

તું હુએ બની ઊમઈયાં વો મશીયો હો શામી
તેરા પીદર મઆવીઆ ઊસકા પીદર અલી
તું બાતીલઔર વોહ હકતું શકી ઔરવો મુતકી
તું દેર વોઆ હરમ તું બખીલ ઔર વોહ સખી
ગરકદર જાનતા શકે અલી મકામ કી
બએઅત મઅહ સીપાહ તું કરતા ઈમામકી—૯

રાજી રજા પેથા નબીયો મુરતુજા કા લાલ
સબ ઘર લુટાયા શુબહ શાહાદતસે તા જવાલ
જંગો જદાલ મેં વોહ દીખાતા અગર જલાલ
કુદરતથી કેઆ તેરી ન તેરી ફોજકી મજાલ
ગુસેસે ખેંચતે જો શહુદી હીસામ કો
આતા ન કરબલાસે કોઈ બચકે શામકો—૧૦

યેહ કેહુતીથી અભી વો શાહીદોં કી સોગ વાર
નાગાહ આયા ગુસેમે વોહ શીમર નાબેકાર
બોલી લરજ લરજ કે સકીના જીગર ફીગાર
અમા કહીં છુપા મુઝે બેટી તેરે નીસાર
ખનજરસે જીબહ કર ચુકા શાહે મદીનેકો
એસા નહોકે કતલ કરે યેહ સકીનાકો—૧૧

શુરત સે ઊસકે દડતીહું અમા મે કીસ કદર
પેહલુમે દીલ લરજતાહએ ઓર સીનેમે જીગર
દેખોતો હાથ રખકે પસીને મેં હું મેં તર
એસા નશા તમાચે લગાએ ચેહ બદ ગોહર
ફીરભી કહીં ન મુઝપે જફા બે ગુનાહ હો
અબતો મેં રોઈભી નહી તુમ સબ ગવાહ હો—૧૨

હુએ યાદ મુઝકો જબકે ચેહ ખનજર ફીરાતાથા
મેં હાથ જોડતીથી ન ચેહ પાની પીલાતા થા
મેં હાથ જોડતીથી ન ચેહ રેહુમ ખાતા થા
જએનબ દોહાઈ દેતીથી ચેહ મુઝ કરાતા થા
જીસને કીયા હુએ ઘર મેરા વયરાં વોહી ચેહુ હુએ
બાબાકે રૂહ કી કસમ અમા વોહી ચેહ હુએ—૧૩

બાનો પુકારી બીબીકી ગેરત પે મેં ફીદા
નાગાહ પછીદ મેહસ ને ઘબરા કે ચેહ કહા
હુએ હુએ કોહ છુપાઊં ન બુરકા ન હુએ રીદા
યે બચી કીઊં તડપ હુએ રહી ઈસકો કેયા હુવા
પુછો તુ બે કરાર હુએ કીઉં દુખતરે હુસેન
કટતા હુએ તેગો ને જેસે ફીર કેયા સરે હુસેન—૧૪

જએનબ ચેહ રોકે બોલીકે અએ હુામને ખુદા
નાદાનસે યતીમસે તું પુછતા હયે કેયા
કીન મુઝસે ચેહ ગરીબ પે જોજો હુઈ જફા
પેહુલે તમાચે શીમરકે ખાએ હુએ બે ગુનાહ
દેખા હુએ જબસે શીમરકો ચેહ થરથરાતી હુએ
કેહુતી હુએ માંસે જાન મેરી નીકલ જાતી હુએ—૧૫

બેદાદ કતલકા કરૂં કેયા કેયા બયાં મે આહ
મકતલ મેં જબ અસીરોં કો લાએ તેરે સીપાહ
વાંહ લાશએ હુસેનસે લીપટી યેહ રશકે માહ
યું શીમરને જુદા કીયા ઈસકો ખુદા ગવાહ
યેહ બછી પીટકર સરો સીના તડપ ગઈ
વોહ લાશ કેહકે સાએ સકીના તડપ ગઈ—૧૬

ઈતનાતો પુછ શીમરસે બુલવાકે રૂબરૂ
કેયા થા કુશુર બચ્ચેકા બતલાતો મુઝકો તું
દડતી હુએ ઈસકે નામસે હરદમ યેહ નેક ખુ
આરજપે નીલ કાન સે હુએ બેહરહાં લુહુ
સારા ગલા યતીમકા રસીસે છીલ ગયા
ગરડનભી કસકે બાંધી તો કેયા ઈસકો મીલ ગયા—૧૭

યેહ જીકર થાજો કેહેન લગા વોહ જબું ખીસાલ
લેકીન ખુલા ન પોજે હુસેનીકા મુઝ પેહ હાલ
આઈ નબીકી આલતો મુહપર બીખેરે બાલ
સર કટકે આએ લાશે હુએ કાતને પાએમાલ
કીઊં કર લડી યેહ ફોજ શહે બેનજીર સે
ફીસ ફીસ કો મારા તેગસે ફીસ ફીસ કો તીરસે—૧૮

બાનું કે દીલકો બરછી લગી સુનકે નામે તીર
આખોંકે આગે ફીરને લગા કુદકે સગીર
બે સાખતા પુકારીકે અએ શાહકે અમીર
તીરોંકા મેંહ તો સબપે પડાહ વકતે દારોગીર
પર કતલ એક તીરમેં બચ્ચા હુવા મેરા
કુડતે પે દુધ ડાલકે અસગર સુવા મેરા—૧૯

અસગરકા હાલ કેહેતીથી યેહ બાનું એ ઈમામ
જો આએ પેશ તખતે શાહીદાં કે સર તમામ
બાનુંને દેખતેહી સરે શાહ તીશને કામ
આવાજ દીકે અએ શાહે મજલુમ અસલામ
ઘટતા હુએ દમ ગલેમે રસનસે રેહાઈ કર
સદકે તેરી ગરીબીકે મુશકીલ કુશાઈ કર—૨૦

દેખો બેહેનકા હાલતો અએ શાહ ખાસો આમ
જએનબતો બેનીકાબ હુએ ઓર ગીરદ અજદહામ
તાઅનો યેહ હમકો દેરહે હુંએ સાકીનાને શામ
મુશકીલ કુશાઈ આકે નહી કરતે અબ ઈમામ
શાહા બોહોત યેહ જાલીમ બેહીં સતાતે હુંએ
સર આપકા કટા હુવા હરદમ દીખાતે હુંએ—૨૧

ગુસેસે બઢહ કે કેહેને લગા શીમર બદ ગોહર
કીઊં ઈસતેગાસા કરતી હુએ મેહેરલમે ઈસકદર
આએ અગર તુમારી મદદ કો કોઈ બશર
હરકી તરેહસે ઊસકાભી કાટે બદનસે સર
ઈસ દીનકીથી ખબર ન હુસેને શાહીદકો
સમઝે ન વોહ ખલીફએ બરહક યજીદકો—૨૨

યેહ હરફ કેહે રહાથા અભી શીમર બદ ગુમાં
બોલા યજીદ ગુસેસે ઈતને મેં નાગહાં
હાં તશતતીલામે રખો સર શાહેદો જહાં
રખા જો સરતો ચોબસે બોલે લબોં દેહાં
દેખાજો દબદબા સરેશાહે શાહીદકા
થરાયા બંદ બંદ યજીદે પલીદકા—૨૩

રાવી બયાન કરતા હએ મેં દેખતા હું કેયા
એક શો રવા હુસેનકા હર સીમતસે ઊઠા
સબકો યકીનથા કે કયા મત હુઈ બપા
નાલાં હુવા ચઓ તરફ ફલક પર જુદા જુદા
જારીથા યેહ કલામ હર એકકી જબાનસે
હોતી હએ અબ નુજુલ બલા આનમાનસે—૨૪

દરબારમે યજીદકે હરશુથા અજ દહામ
થરા રહેથે બએદ કે માનીંદ ખાસે આમ
બએઠાથા તખત નેહસપે વોહ નુતફએ હરામ
એક હાથમેંતો શીશાથા એક હાથમંથા જામ
બાલાએ તખત શુગલથા ઊસકો શરાબકા
ઓર જેરે તખત સર ખલફે બુતુરાબકા—૨૫

હાજીર વહાંથા એક ફરંગી ભી ઊસ ઘડી
રોકર કહા યજીદસે ઊસને કે અએ શકી
તેરે મઆમલે સે લરજતા હએ મેરાજી
સર હુ તબકમે જીસકા યેહ મજલુમ હુ કેયા કોંઈ
હાશા જો મે કહું કે યેહ અહુલે કુસુર હએ
જુલફોંમે બોએ મુશક હએ ચેહુરેપે નુર હએ—૨૬

કુયાથા ખીલાફે શરઅ યેહ મજલુમ બે વતન
પડહતા નથા નમાજ કભી કેયા યેહ ખસતે તન
ઈસ સરકે દેખનેસે હએ તારી ગમો મહન
કુમબા યેહ સબ ઈસીકા હએ વા બસતએ રસન
યેહ ખુશક લબ ગવાહ હંએ યેહ તીરાને કામ હએ
બતલા યેહ કીસકા બેટા હએ કેયા ઈશકા નામ હએ—૨૭

કેહુને લગા ફીરંગીસે હાકીમ કે યએ જવાં
વાકીફ તું મુસતુફાસે હુએ ઊસને કહાકે હાં
ઈનજીલ મે વોહ હુએ નબીયે આખેરજમાં
હાકીમ પુકારા ખેર નહી હાજતે બયાં
યેહ ઊસ નબીકા છોટા નવાસા હુસેન હુએ
ઈબને અલી હુએ ફાતીમાકા નુરે એન હુએ—૨૮

શુનકે યેહ કલમા સીના ફીરંગીકા ફટ ગયા
આયા કરીબ તશાત વોહ કરતા હુવા બુકા
નજદીક પોંહોચા સરકે તો વોહ દેખતા હુએ કેયા
શુખે લબોંસે આતી હુએ તકબીર કી સદા
એક બીબી બાલ ખોલે હુએ ગીરદ ફીરતી હુએ
સર અપના પીટ પીટકે ઈસ સરપે ગીરતી હુએ—૨૯

હએરાન હોકે દીલમે ફીરંગી ને યું કહા
આઈ હુએ મોઅજીજેસે યહાં અશારફુનનીસા
અપને પીસરકે સરપે યેહી કરતીથી બુકા.
ઈંસ સરકે મેં નીસાર મેં ઈસ સરકે હું ફીદા
અભી ખુદાકી યાદમે યેહ ભુખા પેયાસા હુએ
કીઊંકર નહો યેહ એઆસે નબીકા નવાસા હુએ—૩૦

દેખા યજીદને જો ફીરંગીકો બે કરાર
સમઝા યેહ હુએ મોહીબે ઈમામે ફલક વીકાર
નસરાંનીસે યેહ કેહુને લગા વોહ સીતમ શઆર
કેયા તું હુસેન ઈબને અલીકા હુએ દોસતદાર
કીઊ બે અદબ લેહાજ નહી કુછ મેરા તુઝે
હુએ શરત ઈસકલામકી અબદું સજા તુઝે—૩૧

ઉસને કહા ખુદા તુઝે ગારત કરે શીતાબ
તેરા અદબ કરૂં નજીસે શરમ ન હીજાબ
હુએહુએ યેહ સર ઈમામકા ઓર મેહફલે શરાબ
હએહએ યેહ અનદહામ ઓરઆલે અબુતુરાબ
તું કેયા જવાબ હશરમેં દેગા રશુલકો
મારા હુએ કલમાં પડહકે પતીમેં બુતુલકો—૩૨

તું દેગા કેયા સજા મુઝે ખુદ હુએ યેહ આરજુ
ઈસદમમે શુરખુરૂ હુ સરે શેહકે રૂબરૂ
એહસાન બાદ કતલ કેન કજીએ પહ તુ
જબ જુબહુ હું મેં મીસલે શેહુન શાહુ નેક ખુ
મરને પે મેરી લાશકો તકલીફ દીજીએ
અકાપે જો સીતમ હુએ મુઝપરભી કીજીયે—૩૩

પામાલ જીસતરેહ હુવા જેહેરાંકા ગુલ બદન
હોવે યુંહીં તહુ શુમે અસપાં મેરા ભીતન
બેકસ હુસેન પેયાસેથે તર હુએ મેરા દહન
તા હશર ઈસકા મુઝકો રહેગા ગમો મહન
સદકે મેં ઈબને શાહીમાં પર લાખ જાનસે
અફસોસ ભુખા પેયાસા ઊઠા વોહ જહાનસે—૩૪

યેહ શુનકે આયા ગએજ મેં વોહ દુશમને ઈલાહ
ઓર હુકમ શીમ્બાજકો દીયા પેહ બેહયાને આહ
સર જલદ ઈસકા કાટો યેહ હુઆ દોસતદારે શાહ
શુનતેહી ઈસપે ટુટ પડે આહ વોહ સીપાહ
આયા કીસીકો પાસ ન ઊસ બે ગુનાહકા
તન પુરજે પુરજે કર દીયા ગમખારે શાહકા—૩૫

જબ તનસે ઊસ જરીકે હુવા ખું બોહોત રવાં
ગશ હોકે ખાકપર ગીરા આખીર વોહ ખસતેજાં
પર યા હુસેન કેહુતાથા વોહ હૈદરી જવાં
સરવરકે સરકો દેખકે કરતા થા યું ફીગાં
ફીદીયા તેરા મેં અએ શાહે આલમ પનાહ હું
આતાથા શેહકે સરસે સદા મેં ગવાહ હું—૩૬

યહ ગુજદા શુન રહાથા કે ગરદન હુઇ કલમ
બેદાદ એહલે જુલમસે થરા ગએ હરમ
જએનબ શુએ લારા પુકારી બ ચશમે નમ
સદકે તેરી વફાપે મેં અએ કુશતએ સીતમ
માતમમે તેરે રૂહ પયમબરકી રોતી હુએ
લાશેપે તેરે ફાતેમા કુરબાન હોતી હુએ—૩૭

સદકે મેં તેરી લાશકે અએ શેહકે ગમ કસાર
સર તુને સરપે શાહકે અપના કીયા નીસાર
પર હમતો તેરી રૂહસે ઇસ દમ હું શરમસાર
કીસતરહ તેરી લાશપે અબ રોવે જાર જાર
કફનાઊં કેયા મેં તુઝકોકે ખુદ બે રીદા હું મે
સદકે હુવા તું ભાઇપે તુઝપે ફીદા હુ મેં—૩૮

જંએનબકે ઇસ બયાંસે કયામત હુઇ અયાં
માતીમમે ઊસ મોહીબકે અસીરોંને કી ફીગાં
બસ અએ દબીર અબ ન વોહ રૂદાદ કર બયાં
જીસ શાનસે હરમ શુએ જીનદાં હુએ રવાં
કેયા કેયા ન એહલે બએત પે આફત ગુજર ગઇ
આખીર સકીના કએદ કે સદમે સે મરગઇ—૩૯

મરસીયો ૨.

જબરોનકે મુરકબે કોનો મકાં હુઇ
ઔર કુદરતે મુસવરે કુદરત અયાં હુઇ
સનઅ ખુદાકી ખલક ખુદા મદહ ખાં હુઇ
પયેદા શઆએ ખાસે રસુલે જમાં હુઇ
સદકે જુદા જુદા હુએ અકબરકી શાન પર
જીંનો બશાર જમીંપે મલક આસમાન પર—૧

પયેદા જહાં મેં યુસુફે અસરા આસતાં હુવા
પીરે ફલક મીસાલ જલીખાં જવાં હુવા
યુસુફકો પર નસીબ પેહ રૂતબા કહાં હુવા
પરદે મેં ગેબ કે જોહ જહાં થા અયાં હુવા
અકબર કે હુકને નકશએ બેરૂલ તરા દીયા
ઇસરૂસે સબકો ચેહરએ કુદરત દીખા દીયા—૨

અકબરકો ગોદમે લીયા જએનબને દોડ કર
બાનુ કે ગીરદ ફીરકે પેહ બોલી વોહ ખુશનીઅર
ભાભી ઇસે મેં પાલુંગી પેહ હુએ મેરા પીસર
ઊસને કહા સઆદતે અકબર હુએ સરબસર
માલીક હુએ આપ સબકે મુઝે કેયા કલામ હુએ
બાનો કનીઝે ખાસ હુએ અકબર ગુલામ હુએ—૩

જએમબકે પીયાર પર શફેદીં રોએ જાર જાર
ઘર લે ચલી બહુન પીસરે શાહે નામદાર
પર હરઘડી શાહ કેહેતથે કીયું મેરે કીરદગાર
ઇતની મુફારેકત ભી હુએ જએનબકો નાગવાર
દરદા શહીદ બાનોંકા પેહ હાલ હોએગા
જએનબ બહનકા ઊસ ઘડી કેયા હાલ હોએગા—૪

અલગરજ શેહેર શેહેર ખબર હો ગઈ યેહ આમ
નામે લાએ ગએ ઈસી મજમુન કે તમામ
અકબર પેહ હુસનકા દીયા ખાલીકને ઈખતેતામ
નથા નહુગો ન હોગા હસીન અએસા વસલામ
મેહેબુબે હક હુંએ શીકલ મેં હુંઅદર હુંએ શાનમે
બાહુમ હુવે નબીયા અલી શીર જહાંનમે—૫

શાહાને અસરકો હુઈ મુશતાકીયે જમાલ
ચીદા કીયે મુસવદો નકાશ બે મીસાલ
એક એક કો કીયા જરો જાગીર સે નેહાલ
ઓર કીયેહ ઈલતીજા કે હમેં શોક હયેકમાલ
તસવીર સુરતે શાહે અબરાર દેખીયે
ઈસ શીકલસે રસુલ કા દીદાર દેખીયે—૬

પર ઈશક બાદ શાહે હલબકો સવા હુવા
ઉસકે નખમીર મેં યેહનમકથા મીલા હુવા
જીસ રોજ ખલક સુરતે આલે અબા હુવા
ઉસરોજ યેહ ભી મોહદે ફજલે ખુદા હુવા
બાતીન થા હકસે સાફ સો યેહ આરજુ મીલી
શાહે હલબકો દુખતરે આઈને રૂંમીલી—૭

અલકીસા હર જગેહ સે મુસવર રવાં હુવે
ઓર વારીદે મની નગે શાહે જમાં હુવે
અકબર જહાં મદીને મેં જુલવે કુનાં હુવે
યેહ કાગજો કલમ લીયે હાજીર વાંહાં હુવે
વાહસરતા ન બખત કી તેહરીર મીટ ગઈ
અઠાર પેં બરસ યેહી તસવીર મીટ ગઈ—૮

તસવીરેં ખીંચ ચુકીતો હરએક કુચ કર ગયા
શાહુંકે સામને વોહ મુરકા ગુજર ગયા
ખુરશેદ સબ કી આંખ મેં જરા ઠહર ગયા
યુશુફ અજીજે મીસરકા દીલસે ઊતર ગયા
ખાંકાને ચીંને આઈને પેહ ફીર નજર ન કી
ખુબાને શામને કભી સેરે કમર ન કી—૯

તસવીર પરજો શાહુ હલબને નીગાહ કી
બેસાખતા દરૂદ પડાહ ઔર આહ કી
યાદ આ ગઇ શબીયે રીસાલત પનાહકી
રશાતા થી ઇસ હુસેન કે યુશુફસે ચાહ કી
મનશુબ જરા કો શાહુ ખાવર સે કર દીયા
બેટીકો નામ જદ અલી અકબરસે કર દીયા—૧૦

જોજેહ કોરીર યેહ મુજદહે અસરત ફજા દીયા
દામાદ તુઝકો હકને પયમબર લકા દીયા
પુંછા જો ઊસને કઔન મુરકા દીખા દીયા
વોહ ભી પુકારી હકને દુરે મુદઆં દીયા
ગુલ કીસ શજરકા મેહાહ યેહ કીસ બેસતાં કા હુએ
દુર કીસ સદફકા ચાંદ યેહ કીસ આસમાંકા હુએ—૧૧

માબાપ ઊસકે આલે નબીપર નીસાર હુંએ
મેરી જનાબ ફાતમાં કે દોસતદાર હુંએ
ઊસને કહાકે આલે રસુલે કીબાર હુએ
જાને બુતુલો રૂહે શાહુ જુલફુકાર હુએ
અકબર હુએ ઇસકા નામ યેહ દીલ પનજતનકા હુએ
બેટા હુસેનકા હુએ ભતીજા હસનકા હુએ—૧૨

શુક્કર જમીંપે સીજદે કા બોલી વોહ ખુશ નેહાદ
મેરે ખુદાને દી મુઝે મોંહ માંગી યેહ મુરાદ
શોહર સે ફીર ખીતાબ કીયા હોકે શાદ શાદ
અબ તુભી કારે ખૈર મે અરસાન કર જીયાદ
હસરત ભરે દીલોં કો યુંહીં શાદ કરતે હુએં
છોટીસી સીનમેં શાદીયે આબાદ કરતે હુંએં—૧૩

હસરતે હુએ ઈસ મકાન કે દીન જલદ તર ફીરે
દુલા દુલહન મકામેં ઊધર ઔર ઈધર ફીરે.
આખોં કે સામને તો યેહ રશકે કમર ફીરે
હમ ઈનકે ગરદ પીયાર સેશામો સહર ફીરે
શોહર પુકારા દીલ ઈનીંહ બાંતોંસે શાદ કર
યેહ રોજભી કરીબ હુએ ખાલીક કો યાદકર—૧૪

ઊસરોજસે હલવકા વોહ શુલતાને નામદાર
ગીનતાથા સનોસાલ ખુજાદે કે બાર બાર
તારોં કે બદલે ચાંદ કીયા કરતા થા શુમાર
શાદીકા ઈશતીઆક જવાંની કા ઈનતેજાર
અકબરકી યાદ દીલમેંથી તસવીર હાથમેં
સબ શુરતો સે થા દીલે શપીર હાથમેં—૧૫

અઠારવાં બરસ હુવા અકબર કો જબ શુરૂઅ
ઔર આફતાબ રૂખસે કરનને કીયા તુલુઅ
શાહે હલબ કે તાલએ યાવર હુવે રૂજુઅ
ચાહા કે રસમ ઊકદકા ઈસ સાલ હો શુરૂઅ
મજમુને અરજ દાશત કા દીલમેં બહમ કીયા
પુતલીકો રોશનાઈ મજહ કો કલમ કીયા—૧૬

આદાબસે હુસેનકા ઈલકાબ યેહ લીખા
શાહે શહાં ઈમામેં હુદા નાએબે ખુદા
શીઆ નવાજો હુરો મલાયક કે પેશવા
મજલુમેં ઊમતો ખલફે સીદકે મુસતફા
જબતક હમેશા જુલવ હો ખાલીક કે નુરકા
શીઓ કે ફરક પર રહે સયા હુજુર કા—૧૭

મજમુંકીયા યેહ દરજપસ અજ હદયએ સલામ
સાદાતકી કનીજ હુએ એક દુખતરે ગુલામ
મનશુબ હો ચુકી હુએ વોહ અકબર સેયા ઈમામ
કેહતે હું એં યાહબહુ ઈસે બાનોંકી ખાસોઆમ
અબ શોક હુએ કે ઊકદકા ભી અનસરામ હો
હાજર મદીને મેં મઆ લશકર ગુલામ હો—૧૮

યેહ ઊકદ ઊસ મદીનેમેં હો અએ શહે અનામ
જીસમેં ઘર આપને ચેનસે હો મોમીની તમામ
ખીલઅત દે એક એક કો શાદીમેં યેહ ગુલામ
અએસા મદીના માહે મોહરમ હુએલા કલામ
તારીખ અગર સઈદ યેહ નજદીક શાહકો
દસવીં કોઈદે માહે મોહરમમેં બેયાહ હો—૧૯

જેબાયહે તખતો તાજ હુએ અકબરકે વાસતે
હુએ સલતનત બ નીયેરે હુએદરકે વાસતે
શુલતાન અએસા ચાહીએ કીશવરકે વાસતે
વારીસ દીઆ ખુદાને મેરે ઘરકે વાસતે
બેઠલાકે શાહજાદેકો અપને સરીરપર
તકીયા કરૂંગા કબરે જનાબે અમીર પર—૨૦

કાસીદ યેહ અરજી પાકે ઊડા સુરતે સબા
ઔર કતલ નામા લેકે બરાબર ચલી કજા
ગુજરી જો ખરજાદાશત હુજુરે શાહે હુદા
થરા ગએ મુલાહીજા કરતે હી દસતો પા
ખત ગીરપડા ન સીઅતે નબીસે પડા ગયા
મજમુન સર નવીશતે પીસર યાદ આ ગયા—૨૧

દોલત સરાંમે શાહ ગએ દીલ સંભાલકે
નામા પડાહ વોહ સામને જેહરાંકી આલકે
જએનબ પુકારી બખત ખુલે મેરે લાલકે
મા બોલી બાહું ગરદને અકબરમે ડાલકે
યુસુફકી તરહ ખલક કે મેહબુબ હો ગએ
પેયારે જવાન હોતેહી મનસુબ હો ગએ—૨૨

શેહ સેકહા કે આપ લીખેંગે જવાબ કીયા
શેહ બોલે લીખ ચુકા હુએ જો તકદીર મેં ખુદા
ખતકા જવાબ લીખને લગે શાહે કરબલા
ઔરબાઅદ હમદો નાઅત પે મજમું રકમકીયા
યેહ ખત શાહે હસબ કી તરફ હુએ ઈમામકા
યાઅને ગરીબ કુફઓ મજલુમ શામકા—૨૩

પોહોચા અરીજા તેરા ઈતીલાએ હાલ
બેટીકે બેયાહકા અલીઅકબરસે હુએ શવાલ
અરમાન હુએ કમાલ તુઝે આરજુ કમાલ
સબકુછ ખુદાકો શેહુલ હુએ બનદેકો હુએ મહાલ
ગર મરજીએ ખુદા હુએ તો ઈનકાર કેયા મેરા
તકદીર મેં નહીં હુએ તા ઈકરાર કેયા મેરા—૨૪

કીસ બાપકો ખુશી નહીં બેટેકે બીયાહ કી
બેહુતર હુએ પર કુદીજો ખુશી હુએ ઇલાહકી
દુનીયાંકી બેવફાઇ પેહ જીને નીગાહ કી
ન આરજુએ અએશ ન ફીર હુબે જાહ કી
દુનીયાંકી જો હીવસ હુએ વો ફાની હુએ ખાક હુએ
ઊકબેકી ફીકર કર કે વો બાકી હુએ પાક હુએ—૨૫

ઊસ નર્જંમે રોજગારમેં તુખમેં હયા નહીં
ઇસ બોસતાં કે ફુલોમેં બોએ વફા નહીં
ઇસ બજમકે ચીરાગોંમે નુરે વલા નહીં
ઇસ બેહરકી સદફમે દુરે મુદેઆ નહીં
ઘર કોનસા બસા કે વોહ વેરાંન હો ગયા
ગુલ કોનસા હસાં કે પરેશાં ન હો ગયા—૨૬

ભાઇ તુઝે બુલાવું યહાં કીસ ઊમેદ પર
આપનાભી કોઇ દીનમેં મદીનેસે હુએ સફર
કેયા જાનાયે ફલક હમેં લે જાએગા કીધર
શાઓસે ઘર અજીજહુએ ન તન ન જાન નંસર
ભાઇ તેરા મકાંમ દીલે પનજતનમેં હુએ
શાપીર ચંદરોજ કા મેહમાં વતનમેં હુએ—૨૭

લીખ કર યેહ ફકરા શેહને કીતાબત તમામ કી
ઓર નામેબરને પાઇ રકમ વોહ ઇમામકી
કાસીદને કેતઅ રાહે હલબ શુબહો શામકી
શુલતાં કો દી સનદ શાહે ખાસો આમકી
મસ ઊસને ચશમો સીનેસે મઓલાકા ખત કીયા
દુનીયાંકા ઓર દીનકા સબ ગંમ ગલત કીયા—૨૮

અલકીસા કતખુદાઈ કાસામાન હો ગયા
કસરો મેહલમેં ફરશે જરી જાબજા હુવા
અસબાબ જો જરીજે કાથા વોહ જુદા હુવા
આરાસતા હલબ કા હરએક રાસતા હુવા
હમવાર શાહે રાહ મીસાલે જબીં હુઈ
સાફ આઈનેકા સેહન હલબકી જમીં હુઈ—૨૯

મુજદાહથા ચાર શુકે યેહ ફજલે ઈલાહ હુએ
શાહે હલબકી બેટીકા અકબરસે બેયાહ હુએ
યેહ કલમેંગો વોહ જાને રીસાલત પનાહ હુએ
દરપેશ કોઈ દીનકો મદીનેંકી રાહ હુએ
પેહલે તો હમ શબીહ પયમેબરકો દેખીંગે
ફીર મુસતુફા કી કંબરેમું નુવેરકો દેખીંગે—૩૦

સામાનયહાં તોથા અલી અકબરકે બેયાહ કા
વાહાં પેશ બેંમાં નીકલા મદીંનેંસે શાહકા
આતે હી દશત મેં હુવા નરગા સીપાહ કા
ઘેરા અદુ નેબેમાં રીસાલત પનાહ કા
મેંહુમા દુલહન કે ઘરમે ગીજા નોશ કરતે થે
મા બાપ દુલે કે યહા ફકોસે મરતે થે—૩૧

દસવીંકો કુશતોખું કે સબ એહવાલ ખુલ ગએ
રનમેં નીશાને ફૌજે બદઅફઆલ ખુલ ગએ
ઓર ફાતીમાં કી બેટીયોં કે બાલ ખુલ ગએ
ઓર સાથ ઊનકે ગેશુએ ઇતફાલ ખુલ ગએ
પરજીસને ખાક ચેહરે પે પેહલે લગાઈથી
વોહ જએન બેહુજી શાહે મરદાંકી જાઈથી—૩૨

અસહોબ જબકે કુશાતએ તીરોસીનાં હુવે
મહુવે અજલ હુસેનકે તીરલો જવાં હુવે
પેહુલે જહાદકો અલી અકબર રવાં હુવે
ઓર રાસતો ચપ સાલામ કો ખમદો જહાં હુવે
હએબતસે મુમ ક્ષીનાત મેં હીલ ચલ પડી હુઇ
બએઠા ફલક અદબસે જમી ઊઠ ખડી હુઇ—૩૩

અકબરને ભી ન પામસે લી તેગ દુરસે
એક શામઆ નીકલી પરદએ ફાનુસે તુરસે
બેહોશ એહલે નાર હુવે ઊસકે નુરસે
યેહ ગુલ ઊઠા સપૈ મલકો જીનો હુરસે
અકબર લીયે હુએં હાથમે તેગે જદાલકો
પનજે મેં આફતાબ કે દેખો હીલાલકો—૩૪

આગાજે જંગ યેહ થા શુનો અબ નીઆલે કાર
ફ઼ોલાદ કી સીનાં હુઇ હુએ હુએ જીગરકે પાર
રનમેં ગીરા સીતાર એ મેહરુએ કીરદેગાર
લાસેકો ધરમે લે ગએ શુલતાને નામદાર
અફસોસ જીસકે બેપાહ કા સામાં હલબમેં થા
માતીમ ઊસીકા ખએમએ શાહે અરબ મેં થા—૩૫

સેહુરાથા વાહાં સરે અલી અકબરકે વાસતે
યાં તકીયએ અજલથા ઊસી સરકે વાસતે
ખીલઅત થી વાહાં બનીયરે હએદરકે વાસતે
ઓર યહાં કફન નથા તને અતહરકે વાસતે
સદકે રશુલ જાદીયાં મુરદેપે હોતી થી
જએનબ સરાને પાએતીં માં બેહુને રોતીં થી—૩૬

જઐનબકા શેર યેહથા કે ફરીયાદ યા ઈલાહ
બીન બીયાહે મેરે બચ્ચેકા મારા હએ બેગુનાહ
માં કેહે રહીથી આહ મેરે ના મુરાદ આહ
શાહે હલબકી બેટીકા અબ કીસે હોગા બીયાહ
હએ હએ શુનાની અબ તેરી શેહરોં મે જાએગી
દુલા બનેગા કોન દુલહન કીસકી આએગી—૩૭

યેહ ન વહા થાકે મેહુશરે તાજા બપા હુવા
અકબર કે નહને ભાઈકા જખમી ગલા હુવા
શીયોંકે શીર ખારોંપે અસગર ફીદા હુવા
ખનજર ગલેસે શેહકે મીલા સર જુદા હુવા
ફીર ખએમા પનજતનકા લુટા એક આનમે
બાંધે ગએ ગીજાલે હરમ રેસમાનમે—૩૮

મકતલસે વકત શુબહ હુએ અશકયાં રવાં
લીખ લીખકે ફતહ નામે કીયે જાબ જા રવાં
નેજોંપે આગે સરે ફઐાજે ખુદા રવાં
ઐાર બીછમે હુસેનકે ઈતરતકા કારવાં
હર સરપે સરકો પીટકે ગીરતીથી ફાતેમા
નેજોંકે ગીરદ રાહમે ફીરતીથી ફાતેમાં—૩૯

હાલે હલબ શુનોકે વહાં કેયા ગજબ હુવા
બીલકુલ દુરસત બીયાહકા સામાન જબહુવા
શોહજાદેકા મેહેલમે માહાશ તલબ હુવા
દેવડીપે જમઅ લશાકરે શાહે હલબ હુવા
નજદીકથાકે ઘોડેપે શુલતાં સવારહો
શાહી શુએ દયાર શાહે બેદયાર હો—૪૦

ઇસખુશ દીલીમે પોહચ્ટા ચકબચક જીગર
નાકેપે એક અરબ નજર આયા બરેહને સર
ઓર ઊસકે ગીરદ સારે મુસલમાન નોકેગર
પોહોચ્યા જો વોહ કરીબ ગીરા મોહકો પીટકર
બતદેકે બાદશાહકો એક દીલસે આહકી
તડપી લહદમે રૂહ રીસાલત પનાહકી—૪૧

શુલતાંને પુંછા કોન જહાંસે ગુજર ગયા
ઊસને કહાકે શીયોંકા સરદાર મર ગયા
તોહોશ ચજીદકે લીએ સઇયદકા સર ગયા
મજલુમીયતકા ખાતીમા શાબીર કર ગયા
કાટા રશુલ જાદેકા સર ફ્ઓજે શામને
ખએરૂન નીસાકી ગોદમે જએનબકે સામને—૪૨

શુલતાંને સરકો પીટકે પુંછાકે ભાઇ જાં
ઊમતને હમ શબીયે પયમબરકો દી અમાં
બાલા અરબકે હાએ અલી અકબરે જવાં
માથેપે ઊસકે તીર લગા છાતીપે સીનાહ
ઘોડેસે જપ ગીરાતો પુરી કોન કલ પડી
ના મેહરૂમોમે ખએમેસે જએનબ નીકલ પડી—૪૩

ચેહ શુનકે ખાક મોહપે મલી બાદશાહને
એક દસત ફાડે અપને ગીરેબાં સીપાહને
બીસમીલ દુલહનકો કર દીયા ઇસ શોરો આહને
સર ખોલા ચરખ કે તલે ઊસ રશકે માહને
ચીલાઇ હાએ યું મેરી તકદીર સોગઇ
મોહભી ન દેખા દુલેકા ઓર રાંડ હો ગઇ—૪૪

રખતે અજા પેહુને લગા જબ વોહ નેક જાત
જઓ જેનેબી સીયાહ કફની પેહુની ઊસકે સાત
નીકલા મહલસે જઓ જઓ દુખતરકા પકડે હાત
ઊકબા પુકારી અબ ગમે દુનીયાંસે હુએ ન જાત
રોયા વોહ બેકસીથે શહેમશાર કએન પર
ઘરબાર શબ લુટા દીયા નામે હુસેન પર—૪૫

ઘોડેપે બએઠા ચાક ગીરેબાં બરેહુને સર
ઓર બાલ ખોલે દુખતરો જન એક ઊંટ પર
હરએક કદમપે પુછતાથા મોહકો પીટ કર
યારો હુસેન પેયાસેકી હુએ કરબલા કીધર
અકબરકા કીસ જગે બદને પાશ પાશ હુએ
બગેર કીસ જમીન પે સઈયદકી લાશ હુએ—૪૬

વલાહ મોમીનો યેહ રીવાયતમે હુએ રકમ
તએ કરકે રાહ મકતલે શાહે શહે ઊમમ
કબ કરબલામે પોહોચાથા યેહ મુબતલાએ ગમ
જબ શામસે ફીરે હુએ આતેથે યાં હરમ
ગુલથા કે સોગવાર શાહીદો કે આએ હંએં
પેયારોંકે સર કટે હુએ હમરાહ લાએ હંએં—૪૭

પોહોંચા કરીબ ગંનજે શાહીદાં જો કારવાં
દેખાકે એક ઊરસ હુએ લાશોં કે દર મીયાં
સર નંગે બાલ ખોલે યેહ કરતી હુએ વોહ ફીગાં
યારો હુસેન પેયાસે કી હુએ કરબલા કહાં
જાને હુસેનકી મુઝે ઈસદમ તલાશ હુએ
અએ કરબલા કીધર મેરે દુલેકી લાશ હુએ—૪૮

ઊંટોસે ગીર પડે હરમે શાહે દો સરા
એક એકને અપને પેયારેકા સર હાથ પર ધરા
બાનો કે હાથમે સરે અકબર લુહુ ભરા
મુજરેકો લાશે શાહપે ચલે બાંધકર પરા
આંખોંપે હાથ રખકે વોહ શુલતાન હટ ગયા
દીલ ઊસ દુલહનકા બેઓંકે સામાસે ફટ ગયા—૪૯

બડહ કર સલામ ઈતરતે ઈતહારકો કીયા
દેખા કંઈ સરોંકી તરફ ઓર રોદીયા
દઓડી તડપકે જબ સરે અકબર નજર પડા
બાંનોકે હાથસે સરે અનવર લીયા ઊઠા
સર લેકે અપની ગોદમે બએઠી જમીનપર
રખદી જબી કટે હુએ સરકી જબીન પર—૫૦

ગીરદ ઊસકે બાલ ખોલકે રઓને લગે હરમ
બોલે ગજબકા વાકે આ હાએ કીસે પુછે હમ
પાસ આકે માં દુલહનકી પુકારી બ ચશમે નમ
તસલીમ મેરી અએ હરમે શાહે ઓહ તરમ
હાલ અપના ફીર કહુંગી અભી બે હવાસ હું
અકબરકી ચેહ દુલન હુએ મે અકબરકી સાસ હું—૫૧

ઈસ દરદકે બયાં સે હીલ દશતે કરબલા
ઓર પનજતન કે રોનેકી આને લગી સદા
જએનબને હાથ થામલીએ ઊસકે ઓર કહા
ખામોશ હો તુઝે કસમે અશારફું નીસા
બાગે જહાં મે શોર હુએ હુરો કે બએનકા
બસ બસ કે અબ લરજતા હુએ લાશા હુસેનકા—૫૨

બસ અએ દબીર નાતેકા અબ ઊજરખા હુએ
તુફાંને અશક મઓજપે હુએ શોર આહ હુએ
શાહે હલબકી બેટીકી હાતલ તબાહ હુએ
લાશા જવાન દુલેન પેશે નીગાહ હુએ
માતીમ મેં ગીરદ અહુલે હરમ હંએં લીએ હુવે
નોહા યેહ પડહ રહી હુએ દુલન સર ખુલે હુવે—૫૩

મુજરો ૧.

પાઊં સજાદકા અએ મુજરઈ જનજીરમેં હુએ
દમ ગલેમેં હુએ ગલાતઓકે ગુલુ ગીરમેં હુએ—૧
કુંચ કરતે હંએ હુસેન ઇબને અલી દુનીઆસે
કોસે રેહલત કી સદા નાઆરએ તકબીરમેં હુએ—૨
પુછા હીનદાને જો આબાદકો તો બોલી જએનબ
દેખ અએ બીબીવોહ જકડા હુવા જનજીરમેં હુએ-૩
જેરે ખનજર ભી ન તડપા પીસરે શેરે ખુદા
યેહ તકલુફ તો ફકત શતેમા કે શીરમેં હુએ—૪
અપની હમ જોલીયોંસે કેહતીથી રોરો કુગરા
યાદ કુમબેકી હરએક દમ દીલે દીલગીરમેં હુએ—૫
જુટી જુટીવોહ ભવેં અઓર વોહ ભોલા મુખડા
સારા ઓ મેરા લગા અસગરે બે શીરમેં હુએ—૬
બોલી કુગરાકે ન દેખી સાહરે વસલે હુસએન
ઊલટી તાસીર મેરે નાલએ શબગીરમેં હુએ—૭

શાહ કેહતેથે જવાંનો ન કરો તેગ જની
હુર મેરા પેયારા અભી લશકરે બેપીરમેં હુએ—૮

શાહને સાકીએ કુઓસર સે કહા નીબહકે વકત
આબે કુઓસરકા મજા ખનજરે બે પીરમેં હુએ—૯

ખતે પેશાનીએ હુર પડહકે યેહ બોલે અબાસ
સઓર ફીરદોસકી લીખી તેરી તકદીર મેં હુએ—૧૦

અપને મુરદેકી નમાજ આપહી પડહતા ગોયા
બાઆદ કટને કે સરેશાહ જો તબીરમેં હુએ—૧૧

દી જો જએનબને રજા બેટોંકો કેહતેથે હુસએન
વાહ કીસ દરજે સખાવત મેરી હમશીર મેં હુએ—૧૨

કહા જએનબને કે યા શેરે ઇલાહી મદદી
આજ આબીદના ગલા તઓકે જનજીરમેં હુએ—૧૩

કેહતીથી ફાતમા ખનજર ન નીકાલ અએ જાલીમ
અભી ફરજનદે નમાજી મેરા તકબીર મેં હુએ—૧૪

જબહકે વકત યેહ કાતીલ સે કહા હજરતને
સદમાં અબ સેહુને કી તાકત નહી શબીર મેં હુએ—૧૫

થુબે હલકુમ પેહ ચલચલકે અટક જાતી હયે
બાડ શાયદ નહી જાલીમ તેરી શમશીર મેં હુએ—૧૬

બાલી સએદાનીયાં બેગોર પડે હો શબીર
તહા લાશેને કફન ભી નહી તકદીર મેં હુએ—૧૭

શાદ હો શાદ હો શબીર કે સદકે સે દબીર
બાગ બીરદોસે બરીં કા તેરી જાગીર મેં હુએ—૧૮

મુજરો ૨.

જાજાકે મુજરઈ સપે અઆદા કે સામને
સદકે ગુલામ હોતે થે આકા કે સામને—૧

પેયાસે લબે ફુરાત પે મા દેખને ન પાઇ
મારે પડેથે લાઆલ વહાં દરીયાકે સામને—૨

આગોશે શાઓક ખોલકે હજરત લીપટ ગએ
હુર આયા હાથ બાંધે જો મઓલાકે સામને—૩

શેહરોકે કેહુતેથે અલી અકબર હજાર હએફ
દમ તોડતે હો ખાક પે બાબાકે સામને—૪

દુલાહકી લાશ લે ગઇ દેવડી સે બીબીયાં
હજરત ગએ ન શરમસે કુબરાકે સામને—૫

તર ખુંમે આએ બેટતો જએનબને યેહ કહા
ખાલીક ને શુરખરૂ કીયા જેહરાકે સામને—૬

અકબર પે બરછી ચલ ગઇ શેહને ન મારા દમ
બેટા તડપ કે મર ગયા બાબા કે સામને—૭

અલારરે રોઅબ દુરસે ચલતે થે શેહ પે તીર
આ સગતે થે હજાર ન તનહા કે સામને—૮

મલમલ કે ખુન ચેહરે પે ફરમાતે થે હુસએન
જનત મેં યુંહીં જાઊંગા નાના કે સામને—૯

હુરેં બખ્તકતે જખ્ઞ લીયે થીં ખડીં હુઈ
કઓસરકા જામ સઈયદે વાલા કે સામને—૧૦
મુનીસ તુ અબ પ્યારતે સરવર કો ચલ શીતાબ
જનત હુએ કર બલાએ મોઅલા કે સામને—૧૧

મુજરો ૩.

શેહકે મુજરાઈ કો અનદેશાએ પરદા કેયા હુએ
પનજતન વાસતે બખશીશ કે હુએં પરવા કેયા હુએ—૧
ગુજરે જો દમ ગમે સરવર મેં ગનીમત જાનો
મોમીનો જીસતકા દુનીયાં મેં ભરોસા કેયા હુએ—૨
ચલતે ચલતે જો રૂકા ઘોડા તો હજરત ને કહા
કરબલા કેહતે હુએ જીસકો યેહી સેહરા કેયા હુએ—૩
જબ ચલે તીરતો હજરત ને રવી કોં સે કહા
નઓ જવાં નો કહો ઈસ વકત ઈરાદા કેયા હુએ—૪
અરજ કી સબ ને કે સર તેગ તલે ધર દેંગે
તુમ સલામત રહો આકા હમેં પરવા કેયા હુએ—૫
જીસ્તીકાર અસદુલાહ જો ખએંચી શેહને
ગએબસે આઈ નીદા યેહ કે ઈરાદા કેયા હુએ—૬
હલક કટા દો જો હો બખશીસે ઊમત મનજુર
કઓલ છટપન કા કરો યાદ કે વાએદા કેયા હુએ—૭

શીમર સે કેહતે થે શેહ ચડહુ ન મેરે સીને પર
દેખ તો કઓન હુ મએં તેરા ઈરાદા કેયા હુએ—૮

માં મેરી શાતેમા હુએ બાપ અલી જદ અએ નબી
અરે જાલીમ મેરે રૂતબે કો તુ સમઝા કેયા હુએ—૯

મર ગયા હાએ પીસર લાઅલ સા પર આહુ ને શી
જીગરે શાતેમા જેહરા કા કલેજા કેયા હુએ—૧૦

રાત દીન શાઓકે જેયારત મેં તુ રેહુતા હુએ મુદામ
અપને મુનીસ કો ભુલાતે નહી આકા કેયા હુએ—૧૧

મુજરે ૪.

અએ મુજરઈ શેહ કહતે થે તકદીર હમારી
સર નંગે ગઇ બલવેમે હમશીર હમારી—૧

આબીદ ને કહા હશરકો શુન લીજીવો જાલીમ
દેવેગી ગવા હી યેહી જનજીર હમારી—૨

અકબરને કહા બાનોસે તબ રોઇયો અમા
મીટ જાએગી જીસ રોજ યેહ તસવીર હમારી—૩

હુરને કહા યેહ સાઆદક બેટેસે કે જાલીમ
લે અઓની પર હુએ આજસે તકદીર હમારી—૪

જબ મર ગયે અકબર તો યેહ ફરમાયા નબીને
બસ આજ ઊઠી ખલક સે તસવીર હમારી—૫

શેહને કહા જએનબસે કે બન્નવેમે ન આના
જીસ વકત હો ગરદન પે શમશીર હમારી—૬
જબ છીદ ચયા મશકીજા તો ચીલાઈ સકીના
અબાસ ચીચા કેયા કરે તકદીર હમારી—૭
હુરને કહાકુછ પીઅર નહીં હશર કા મુઝકો
હએ પુશાત પર અબ હજનતે શબીર હમારી—૮
શેહને કહા મએદાનમે તું પ્રાજે શકીસે
રોકો તો ભલા જરબતે શમશીર હમારી -૯
નાનાસે કહા ખુદથમે શબીર ને જા કર
કી આપકી ઊતમ ને યેહ તઓકીર હમારી—૧૦
દરબારમેં આબીદ સે કહા શીમર લઈને
લીલ્લાહ બહલ કીજાયે તકસીર હમારી—૧૧
જબ શાહ મદીનેસે મલે રોકે યેહ બોલે
કેઆ દેખીયે દીખલાતી હએ તકદીર હમારી—૧૨
અબાસ ને દરીયા પે કહા પ્રાજે શકીસે
દેખોતો હએ કીડુ ધાટકી શમશીર હમારી—૧૩
સર પીટકે જએનબને કહા લાશએ શેહપર
તુમ બીન નહીં કુછ ઈજતો તઓકીર હમારી—૧૪
શેહને કહા અસ્વાજે સીતમ સે કે લઈનો
કેઆ સમઝે હો તુમ ઈજતો તઓકીર હમારી—૧૫
નાના હએ નબી બાપ અલી ભાઈ હસન હએ
માં ફાતેમા હએ સાહેબે તતહીર હમારી—૧૬

આબીદ ને કહા તુ નહી વાકીર એ સીતમગર
ખેંચી ગઈ હુએ અરશ પે તસવીર હમારી—૧૭
ગર હીનદ સે જાઈર કો બુલા લીજીએ આકા
રો જાકે રોએ આપકે તેઓકીર હમારી—૧૮

સલાંમ ૧.

સલામ ઊસપે જાસે હકને કામયાબ કીયા
જહાં મેં શહીદાંઅતા ખીતાબ કીયા—૧
ગીરા ઝમીન પે જીસદમ વોહ ખુલદકા સરરી
મલક પુકારે કે સરવર ને પા તુરાબ કીયા—૨
વોહ કીસ તરાહસે દી'.ાવેંગે મુહ પયમબર કો
જીનો ને હજરતે જએનબ કો બે નીકાબ કીયા—૩
હજારો નોહસદો પનજાહ જખમથે તનપર
બહનને ભાઈકે જખમોકા જબ હીસાબ કીયા—૪
હીનાવ બસમાહ કહાં કરબલાકે સેહરામેં
લુહુસે રીશકો શબીરને ખીજાબ કીયા—૫
હુસેએન ઇમામને મરના કીયા કુબુલ અપના
મગર યજીદકી બયઅતસે ઇજતેનાબ કીયા—૬
અજીજો ખુનમે અકબરકી જબમસેં ભીંગીં
તો ઇસકે સોગમે જુલફોને પેંચોતાબ કીયા—૭

હુસએન કેહતેથે અકબરકી લાશપર જાકર
તુમહારે દાગને બાબાકા દીલ કબાબ કીયા—૮
ન નીદ આતીથી અસગરકો પેઆસકે મારે
ગલેપે તીર જો આકર લગાતો ખાબ કીયા—૯
બનેકી લાશ જો આઇ છુપા લીઆ મોહકો
દુલહનને હજરતે કાસીમકા કેપા હીજાબ કીયા—૧૦
ગલેમે તોકભીથા ઊસ ઇમામ જાદેકે
ખુદાને જીસકે તઈં માલેકુર રીકાબ કીયા—૧૧
સવાર ઘોડેપે અઆદા પેઆદા શેહજાદા
અજબ તરાહકા જમાનેને ઇન કીલાબ કીયા—૧૨
અજીજો યાદ હુએ કુછ તુમકો તીશનગીયે હુસએન
ઇમામને શબે હુરાતુમ સે તરકે આબ કીયા—૧૩
હજાર હેફ મુસલમાન કીઊં હુવાથા શીમર
લઇને નામભી ઇસલામકા ખરાબ કીયા—૧૪
ચેહ કાએદા હુએકે બીસમીલ જો હો તડપતા હુએ
મગર હુસએનને મુતલક ન ઇજ તેરાબ કીયા—૧૫
જો તનદુરૂસતથે ઊનકો કીયા અજલને પસનદ
જો નાતવાંથે અસીરીને ઇનતેખાબ કીયા—૧૬
ફસીહ ખાલીકે આલમને ઇલમકા અપને
નબીકો શેહેર કીયા અઓર અલીકો બાબ કીયા—૧૭

સોઝ ૧.

સકીના બીબીકે દેખનેકો જો રનસે ઘરમે ઈમામ આએ
હરમ જો દેવડીપે મુનતજરથે હરમ સરામે તમામ આએ
શુના સકીના ને હોકે જખમી ઈમામે આલી મકામ આએ
ગએથે દરીયાકે સીમત પેયાસે વહાંસેભી તીશંને કામ આએ
વોહુનહુને નહુને હાથ ઊઠા કર દુઆએં બાબાકો દે રહીથી
બદન જો જખમી થા સરસે તાપા બજા સરાપાકી લે રહીથી.

સોઝ ૨.

બી બાનુ કરબલકે બનમં ફુકત જું બનજારી રે
કીઠ ગયો નાએક હુએ હુએ હુમરો ફુકત ફુકત હારીરે
હુમારો સાંઈયા ભયા બનજાર ભરાપુરા બએપારી રે
મર ગઓ રન બીચ સીસ કટાકે લુટ ગઈ ખેપ હુમારી રે

ભાગ ૧ લો પુરો થયો.

ચેતવણી.

આ એ **ગુલદસતએ ગંમ**ની કીતાબ તથા નીચે લખેલી બીજી સરવે કીતાબો ગુજરાતી હરફમાં અને ઊરદુ માં ઘની સરસ સારા કાગજ ઊપર છાપી બાહેર પાડીછે તે જે સાહેબોને ખરીદ કરવી હોય તે સાહેબોયે નીચે લખેલ ઠેકાનેથી મેહેરબાની કરી મંગાવી લેવા.

કીસાઓ.

બાગો બાહાર યાને ચાર દરવેસ છુતા બાગો તથા પુરી બાંધેલી.
હાતમ તાઈ છુતા બાગો તથા પુરી બાંધેલી.
ગુલે બકાવલી છુતા બાગો તથા પુરી બાંધેલી.
બદરે મુનીર બેનજીર.
શાહેજાદા સાહાપરી.
સુહા બીલી.
સાહે યમન.
સાહે રૂમ.

નાતક ગાયણ રૂપી ખેલ.

ઈનદર સભા.
બેનજીર બદરે મુનીર.
બનદર સભા.

રે
કારીરે
રી રે
કમારી રે

મરસીયા નોહા વગેરે.

ગુલઝારે પંજતન ભાગ પેહેલો.
ગુલદસતેએ ગંમ ભાગ પેહેલો ઈતઆદી ઈતઆદી.

તાજે કલમ ગુલદસતએ ગંમના ભાગ ૨ જો થોરા દીવસમાં બાહેર પડશે.

ઊપર લખેલી સરવે કીતાબ સોકીન સજનોયે ભીંડીબજાર નવાબની મસીદની સામે મુલ્લા નુરદીન જીવાખાનની દુકાન ઊપરથી મેહેરબાની કરી મંગાવી લેવી.

લા૦ મુલ્લા નુરૂદીન બીન જીવાખાન.